

Gương rèn luyện đảng viên

Mười tám năm trong nghề nấu ăn

Hồng Minh

Nhà bếp của đội cơ khí nông trường “1-5” vắng tanh. Hằng ngày chỉ năm, bảy người ăn. Vì ăn uống ở đây quá kém, nên sức khoẻ của anh em giảm sút, nhiều người đau ốm, không bảo đảm số ngày công quy định, năng suất lao động thấp, ảnh hưởng lớn đến sản xuất của toàn nông trường... Do đó, vấn đề hàng đầu được đặt ra là phải tập trung công sức vào việc củng cố nhà ăn.

Đồng chí Bùi Thiết được về phụ trách nấu ăn ở đội. Anh em mong chờ người anh nuôi mới.

Về tới đơn vị, đồng chí Thiết đã đến từng nơi làm việc thăm hỏi, làm quen với anh em. Nhìn cái thân hình mảnh khảnh của đồng chí, một vài anh em đã xì xào: “Tuồng là trai trẻ, khoẻ mạnh cho anh em nhờ! Già hom hem thế này, thì đâu lại vào đó thôi!”.

Qua lần thăm hỏi đầu tiên này, đồng chí thiết đã hiểu được một phân tâm tư, ý nghĩ của anh em đối với mình. Song, cũng thông cảm sâu sắc với sự lao động nặng nhọc, vất vả của anh em. Đồng chí coi lòng mong muốn được cải thiện bữa ăn sau những giờ lao động mệt mỏi của quần chúng là điều hết sức chính đáng, là một yêu cầu cấp bách mà người đảng viên có trách nhiệm phải lo lắng giải quyết.

Nghĩ lại cuộc đời đã qua, nhìn lại những chặng đường khó khăn đã trải, đồng chí thấy mình vượt được một bước khá dài. Vào bộ đội một thời gian, đồng chí được giao nhiệm vụ nuôi quân. Không đạt được ước mơ cao nhất là trực tiếp cầm súng giết giặc, đồng chí băn khoăn, nhiều lần cố nài xin chuyển ra chiến đấu. Nhưng được sự chỉ bảo ân cần của tập thể, lòng mến yêu của đồng đội, dần dần đồng chí nhận rõ: việc nào cũng là công việc cách mạng. Nhiệm vụ giết giặc của mình là ở chỗ chăm lo việc ăn uống tốt, giữ gìn sức khoẻ của anh em, bảo đảm quân số luyện tập và chiến đấu của đơn vị.

Nhận rõ vị trí chiến đấu cụ thể của mình, đồng chí yên tâm công tác, say sưa yêu nghề, suốt ngày đêm miệt mài với công việc. Mỗi lần cơm sống canh mặn, đồng chí thấy ray rứt trong lòng, ăn không ngon, ngủ không yên.

Trên những chặng đường hành quân chiến đấu, củi không có, đồ đạc linh kinh, thực phẩm khan hiếm, biết bao nhiêu khó khăn chồng chất. Nhưng nhờ có lòng yêu nước nồng nàn, chí căm thù giặc sâu sắc, tình thương yêu đồng đội, đồng thời lại được quần chúng động viên, giúp đỡ, đồng chí đã nêu cao tinh thần khắc phục khó khăn, làm tốt công việc trong bất cứ hoàn cảnh nào. Hằng ngày, đồng chí chịu khó tìm tòi, học tập kinh nghiệm của các bạn cùng nghề, không ngừng cải tiến cách nấu nướng, sắp xếp đồ lễ gọn gàng ngăn nắp, bảo đảm cơm sốt canh nóng kịp thời cho đơn vị. Qua nhiều năm thử thách trong khói lửa, bầm sát chiến trường, gan dạ chiến đấu, hết lòng phục vụ đơn vị, Bùi Thiết đã đạt được vinh dự và niềm ước mơ cao quý nhất mà anh từng ấp ủ bấy lâu là trở thành đảng viên của Đảng tiên phong.

Tập kết ra miền Bắc, vẫn với nghề “chiến sĩ nuôi quân”, đồng chí đã lao động không biết mệt mỏi, kể cả lúc phục vụ luyện quân và phục vụ sản xuất. Mười một năm làm việc ở nông trường, đồng chí Thiết đã góp phần tích cực của mình trong việc xây dựng nhiều bếp ăn “năm tốt”.

Giờ đây, đồng chí đến với bếp ăn của đội cơ khí trong hoàn cảnh sơ tán, điều kiện làm việc khó khăn, dụng cụ quá thiếu thốn... Trước khi về nhận công tác ở đội cơ khí, đồng chí bí thư đảng uỷ nông trường đã gặp đồng chí và xác định: “Đảng uỷ có ý định xây dựng đội cơ khí thành một đơn vị mạnh, nhằm tạo cơ sở thúc đẩy sự phát triển của toàn nông trường. Công việc ở đó nhiều, lại khó khăn, nhưng đảng uỷ, chi bộ và anh em rất tin ở đồng chí...” Câu nói đơn giản, song toát lên trách nhiệm nặng nề mà Đảng đã tin tưởng giao phó cho mình. Không thể có sự suy tính nào khác được!

Thật vậy, chính sự hoạt động của những cỗ máy điện, máy tiện, những cái lò đúc, lò rèn kia đã có ảnh hưởng trực tiếp đến việc sản xuất, xây dựng của toàn

nông trường. Phải phục vụ thật tốt, làm sao cho tay búa, tay quay của anh em khoẻ hơn, đó là suy nghĩ của đồng chí.

Việc đầu tiên, phải làm là sắp xếp lại nhà bếp cho ngăn nắp, dọn dẹp phòng ăn cho gọn gàng sạch sẽ, đồng thời phải nâng mức ăn hằng ngày lên trong điều kiện thực phẩm rất khan hiếm.

Tự tay mình nấu ăn mà thiếu mỡ, thiếu mắm, đồng chí không yên lòng, càng thấy thương mến anh em hơn. Nhiều đêm trằn trọc không ngủ, đồng chí suy tính tìm cách cải thiện bữa ăn cho anh em. Trong óc đồng chí, ngổn ngang trăm công nghìn việc, dù sao cũng không thể bó tay, mà phải làm dần thôi! Đồng chí đem số tiền lương dành dụm bấy lâu nay ra mua được 40 con gà nuôi cho bếp tập thể. Hằng ngày, đồng chí nâng niu chăm sóc, tìm cách chống dịch, làm cho gà mau lớn. Đồng chí lại cho hàng loạt mái gà ấp trứng. Bởi vậy, đàn gà ngày càng lớn và tăng lên không ngừng. Mấy trăm con gà của nhà bếp là nguồn cải thiện có giá trị các bữa ăn của công nhân. những kết quả bước đầu ấy là nguồn cổ vũ đồng chí.

Đồng chí băn khoăn lo lắng khi thấy đàn lợn phải thả rông lâu ngày vì chuồng trại hư hỏng, không những không chăm sóc nổi, thấy bóng người là chúng lủi vào rừng, mất không biết, còn không hay, không được lợi bao nhiêu. Mặc dù công việc quá bận rộn, một mình chăm lo việc ăn uống cho hơn 50 người, xào nấu suốt ngày. Song, đồng chí đã sắp xếp lại công việc, tiết kiệm từng chậu nước vo gạo, thu nhặt từng cuống rau bỏ đi, từng hạt cơm để nuôi lợn. Trưa, chiều nào cũng vậy, đồng chí gánh cám vào rừng, đi lùng khắp các khe suối cho từng con lợn ăn, làm quen và đưa dần từng con về nhà. Cứ như vậy, suốt ngày này qua tháng khác, đồng chí đã lần lượt tìm về được 20 con lợn “bướng bình”, ngoài ra còn tìm được cả hai đàn lợn con mới sinh mà chẳng ai biết.

Được chăm sóc chu đáo, đàn lợn lớn nhanh như thổi. Đồng chí triu mến ngắm trông bày lợn đàn gà của mình như một vật kỷ niệm riêng tư.

Hằng ngày, trong lúc làm việc, đồng chí đề ra và thực hiện khẩu hiệu “Đi có, về có”. Khi hái thêm nắm rau, lúc vác thêm bó củi, nhằm góp phần cải thiện thêm bữa ăn được chùng nào hay chùng ấy.

Nhà bếp của đội cơ khí trở lại hoạt động có quy củ tốt hơn. Mức ăn hằng ngày được nâng dần. Không khí trong nhà bếp ngày càng rộn rịp và đầm ấm như trong một gia đình. 90% số công nhân của xưởng trở về ăn cơm tập thể (trừ những anh em có gia đình gần). Ngày công, giờ công được bảo đảm, tình hình sản xuất có chuyên biến rõ rệt. Đó là phần thưởng cao quý nhất của người đảng viên như đồng chí thường nghĩ.

Chưa vừa lòng với những kết quả đã đạt được, đồng chí tự nhủ: đảng viên phải hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình với tinh thần trách nhiệm cao, dám nghĩ dám làm, đi sâu nghiên cứu nghiệp vụ, tìm việc mà làm, miễn là việc đó thiết thực góp phần nâng cao mức sống của anh em. Đồng chí còn đề nghị chi uỷ và đồng chí quản lý cho mình nhận thêm việc cấp phát thực phẩm, ghi chép sổ sách mà trước đây đồng chí quản lý vẫn làm, tạo cho đồng chí có nhiều thì giờ tìm thêm nguồn thực phẩm, hoặc sản xuất thêm cho tập thể.

Chi bộ đã kịp thời nêu gương phục vụ tận tụy của đồng chí Bùi Thiết và của tổ nhà bếp để động viên mọi người đẩy mạnh phong trào sản xuất tự cải thiện, xây dựng nhà bếp, góp phần nâng mức ăn lên cao hơn nữa.

Anh em công nhân hết sức cảm phục tấm gương tận tụy phục vụ của đồng chí, đồng thời cũng thấy rõ trách nhiệm của mình đối với tập thể. Phát động công nhân học tập gương sáng của Bùi Thiết, tổ chức công đoàn ở đây đã động viên đoàn viên tích cực tăng gia sản xuất, góp sức xây dựng nhà bếp, cải thiện đời sống. Mặt dốc cao, anh em bắt nước chảy ngược lên đồi tưới mát cho rau, đậu. Đoàn viên đua nhau góp gà chăn nuôi tự túc, làm sa ngăn suối đánh cá, v.v... Các đồng chí trong chi uỷ tham gia ban kinh tế để trực tiếp chỉ đạo việc xây dựng bếp ăn. Từ đó, nguồn thực phẩm ngày càng dồi dào. Đồng chí áp dụng mọi kinh nghiệm sẵn có, đồng thời học hỏi quần chúng, ra sức cải tiến việc chế biến những thực phẩm do anh em tự sản xuất hoặc chăn nuôi thành những món ăn

dân tộc hợp khẩu vị. Anh em được ăn ngon, ăn đủ mỗi ngày ba bữa. Trong mỗi bữa ăn, như người mẹ hiền đảm đang hết lòng săn sóc con cái, đồng chí hồi hộp ngắm nhìn từng nét mặt, từng cử chỉ của anh em, để thăm dò thái độ khen hoặc chê của anh em, đối với những món ăn được chế biến ra từ bí, đu đủ, sắn, khoai... Anh em ăn uống ngon lành, vui vẻ, đó chính là một phần thưởng cổ vũ sự thành công của đồng chí.

Trong công tác, đồng chí thường tính toán dự trữ thực phẩm, bảo đảm giữ đều mức ăn. Trong kho, đồng chí luôn luôn dành dụm từng quả trứng, từng nắm hành, để khi cần thì nấu cháo cho những đồng chí đau yếu.

Đồng chí rất quý trọng những ý kiến phê bình hoặc biểu dương mà hằng ngày anh em trong đơn vị ghi vào “Sổ góp ý”. Sau một ngày làm việc, đồng chí lại đem “Sổ góp ý” ra đọc cho cả tổ cùng nghe và tự phê bình những thiếu sót của mình. Nhờ vậy, đồng chí tiếp nhận được nhiều ý kiến hay, nhiều kinh nghiệm tốt của anh em và của các đơn vị bạn. Đó là những bài học bổ ích nâng cao trình độ nghiệp vụ, đưa chất lượng phục vụ ngày càng tốt hơn.

Tận tụy với nghề nấu ăn, đồng chí còn luôn luôn nghĩ đến trách nhiệm của một người lãnh đạo quần chúng, trách nhiệm xây dựng Đảng. Thông qua sinh hoạt hằng ngày, kết hợp với sự kèm cặp nhau trong công tác, đồng chí chăm lo giúp đỡ những anh chị em mới vào nghề. Qua những buổi gặp gỡ tâm sự, qua câu chuyện về gương chiến đấu dũng cảm của những đảng viên mà đồng chí được gần gũi, về kinh nghiệm tu dưỡng phấn đấu của bản thân, đồng chí đã giúp anh em nhận thức rõ về nhiệm vụ cách mạng và con đường tiến lên của mình. Trong những năm qua, đồng chí đã giúp đỡ và lần lượt giới thiệu được mười người vào Đảng. Số đồng chí đó đều trở thành đảng viên tốt. Chính nhờ vậy, tổ nhà bếp trở thành một tổ mạnh đều tay.

Đồng chí không có gia đình ở đây. Song đồng chí đã coi tập thể những người nấu ăn, tập thể những anh em ăn ở bếp này là gia đình của mình. Càng nghĩ đến gia đình, đồng chí càng khắc sâu thêm mối thù không quên đối với giặc Mỹ và tay sai, càng thêm yêu thương thấm thiết những người mà hằng ngày đồng chí

tận tình chăm sóc từng bát cơm, chén nước. Đồng chí coi tập thể ở đây như những người thân thiết của mình, quý của cải của tập thể như của mình. Thật vậy, qua bao nhiêu năm công tác, đồng chí không hề tư vương cái gì, mà chỉ một lòng vun đắp cho tập thể, cho cấu gia đình rộng lớn ấy.

Thấy đồng chí làm việc vất vả không kể giờ giấc, ngày tháng, lãnh đạo và anh em sắp xếp công việc cho đồng chí nghỉ để bảo đảm sức khoẻ. Song, đồng chí không chịu nghỉ. Đồng chí chỉ mong sao cho những chiếc xe nhanh chóng được ra xưởng, một sáng kiến mới sắp được ra đời. Đó là nguồn vui, nguồn phấn khởi đối với đồng chí.

Anh em trong đơn vị thân mật gán tặng đồng chí Bùi Thiết cái tên trìu mến “Cái đòn bẩy”. Điều đó không có gì là quá đáng. Vì rằng, công sức của đồng chí trong việc xây dựng bếp ăn ngày càng tốt đã góp phần đổi mới cái khí thế sản xuất của xưởng. Noi gương tổ nhà bếp, đội cơ khí, các bếp ăn của nông trường dần dần vươn lên, từ những bếp ăn kém trở thành những bếp khá hoặc bếp “năm tốt”.

Hai mươi ba năm tham gia cách mạng thì mười tám năm lăn lộn trong nghề nấu ăn, tám lần đạt danh hiệu chiến sĩ thi đua, đồng chí Thiết đã dành tất cả tình thương yêu của mình cho việc chăm sóc sức khoẻ của đồng chí và đồng đội. Phẩm chất đạo đức, năng lực hành động của đồng chí đã thể hiện đầy đủ trong việc hoàn thành nhiệm vụ của Đảng giao cho.